

Dentist

Ik zat al een tijdje op m'n post te wachten, maar toen bij mijn huis in de Sint-Mariastraat gebeld werd en ik twee hoog uit het raam keek, zag ik geen postbode maar drie Aziatische meisjes van om en nabij de 16 jaar. In gebroken Engels riepen ze in koor: "Dentist ...Dentist" en ik spoedde me naar beneden om de diepere betekenis van die woorden te achterhalen. Ik lachte hen vriendelijk toe terwijl zij om beurten 'dentist' riepen. De kleinste lachte haar beugel bloot en maakte een beweging alsof ze die met een schroevendraaier te lijf wilde gaan. Ik begreep dat er iets met haar beugel was, maar het duurde even eer ik me realiseerde dat de dames in mij de 'dentist' zagen die het euvel wel even zou verhelpen. Ik heb geen idee hoe je een beugel bij moet stellen, niettemin was ik buitengewoon vereerd dat het drietal mij daartoe in staat achtte. Ik voelde me meteen ook heel erg verantwoordelijk voor de goede afloop.

Nou treft het dat ik tegenover het Gezondheidscentrum Oude Westen woon. Ik kan vanuit mijn raam zelfs in de spreekkamer kijken. De oplossing was dus binnen handbereik, dacht ik. Maar het was woensdag, en de orthodontist, want zo heet zo'n beugelspecialist, had alleen spreekuur op vrijdag. Dat was heel vervelend. Stel je voor, je bent op vakantie in Tokio en je beugel laat het op woensdag afweten. Dan is het laatste wat je wil horen: Kom vrijdag maar terug.

Gelukkig kende de assistente nog een andere orthodontist in de buurt en ik bood aan om die met de mobiel van een van de meisjes te bellen. Met een Nederlandse stem en Nederlandse vingers was het contact allicht sneller gelegd, dacht ik. Maar het nummer bleek niet te kloppen. Gelukkig fluisterde het antwoordapparaat mij het juiste nummer in. En op dat andere nummer trof ik de assistente van de orthodontist. Deze had zijn praktijk een paar kilometer verderop gevestigd, niet echt in de buurt dus, en zijn agenda zat al vol. Maar het verhaal van de kapotte beugeldragende vakantieganger deed zijn werk. De assistente bezweek en zei: "Kom dan maar gauw langs. U moet wel meteen komen hoor, want we sluiten over drie kwartier."

Ik was niet helemaal tevreden over het bereikte resultaat, maar ik besloot om er een punt achter zetten. Nee, ik ging ze niet wegbrengen. Ik tekende een kaartje hoe ze bij de orthodontist moesten komen en bond hen op het hart om er meteen heen te gaan. "Where you from?" vroeg ik op de valreep. "China...China", klonk het in koor.

Jan van den Noort

© Rotterdam 3 april 2011

牙医

我等着我的信件已有一阵儿，当有人按我在Sint-Maria 街的家的门铃时，我由第二层楼向外看；看不到邮差，只见三个年纪大约16岁左右的亚洲女子。她们用不准的英语齐声叫：‘牙医。。。牙医’我赶紧跑到楼下来看个究竟。我和蔼的笑待她们，而她们只轮流地说着‘牙医’。那最小的女子笑着露出她的牙套来，指示着好像要用一支螺丝钻来钻。我意识到她的牙套有些不妥。但过了一会儿才弄清楚原来她们以为我是牙医可以帮她们解决这个困难。我不知道如何调整牙套，但我觉得很荣幸她们三人以为我能够做到。我马上觉得自己有责任让这件事顺利完成。

正巧我住在Oude West 健康中心的对面。我可以由我家的窗户看到中心的诊室。这是件很容易解决的事，我想。但是今天是星期三，那正牙医，即是牙套专家，只在星期五有门诊，真糟糕。试想你若在土耳其度假，而又是星期三，你的牙套坏了。这时你最不想听到的是：‘星期五再来吧!’

幸好牙医助手知道附近还有另外一位正牙医。我於是帮忙那些女子们用她们的手机联络另一诊所，我想：用荷兰人的口音和手指也许会快点儿作好联络。但是这电话号码好像不对，幸好有录音电话可得知另一个电话号码。从这电话号码终于接到正牙医的助手，这诊所不是在附近而是数公里外，并且牙医的门诊日程已满了。但是这旅游者的牙套坏了的故事起了作用。牙医助手终于屈服了说：‘要马上来噢，因为我们过45分钟就要关门了。’

我虽不很满意这件事的结果，我还是决定就此结束了。不，我不带她们去。我在一张卡片上画出如何去正牙医的路程，并再三叮咛她们要马上出发。‘你们从哪里来的?’在她们离开之前我问。‘中国。。中国’她们齐声回答。

Jan van den Noort

鹿特丹3-4-2011